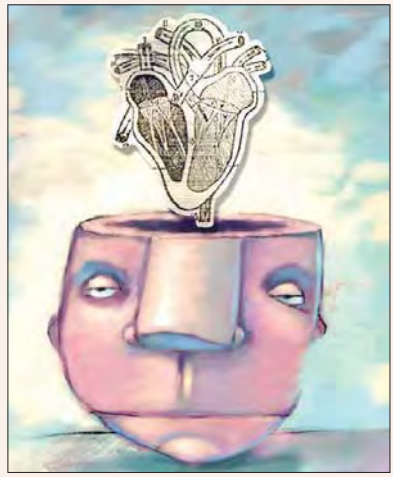

نگاه متقد

چرا احساسات بر خردوری ایرانی ها غالبه دارد؟
هر لحظه به رنگ بت عیار در آمد

راهی می‌گامد که آنان رفتند بنابراین در پرسیدگی و طوفان‌زدگی ذهن نمی‌تواند جامعه‌نویان نقش روشنفکران در گذشته یکی دیگر از علل طوفان‌زدگی و هیجانات آنی جوامعی از این دست، سر در میان مطالعه و آگاهی دارد که در جوامع شرقی به شدت اندک است. از همین رو اکثر شرقیان قدرت تجزیه و تحلیل صحیح مسائل اجتماعی سیاسی و فرهنگی را انداز و موجودی عاطفی و سورریدجمل هستند که در هر دوره‌ای به سولت در چنبره زلف هر سیاست خوش آب و آبیخبر در کشورهایی مانند مصر، سوآن و لیبی شایع است. «توسین» می‌خواهد و فیلسوف معروف جوامع بشری را به ۳ قسمت تقسیم می‌کند نخست جوامعی که خردمند هستند ولی درایت، تدبیر و تجربه پیران ندارند. دوم جوامعی که کهنسالند ولی همچنان در دوره صباوت و کودکی سر می‌کنند سوم جوامعی که در حد فاصل این دو دسته قرار دارند بنابراین بنیادین‌اند تا وقتیکه جوامع کهنسال که دوره کودکی سر می‌کنند روشنفکرانی متفاوت از بافت اجتماعی شان پوریش دهند. در این صورت باید بر خلاف قول سعید گفت که زمین شوره سنبل برآورد.

محمدصادق واکلی نویسنده روشنفکر و پژوهشگر

در این روز است که جامعه‌نویان و متفکرانی که در احوال جامعه ایرانی در طول تاریخ، گذشته گمانه‌زن برجسته‌ترین ویژگی منش ایرانیان را گرایش به شعر و احساسات لطیف آسانی دانسته‌اند؛ کلام تعقید و تأمل بطور طبیعی فاصله دارد. احوال جامعه ایرانی را می‌توان به پروانه‌ای سرگردان تشبیه کرد که در بوسه‌های رنگی به گل دیگر بر می‌کشد و از این رو در هیچ موضعی تعقیف کافی ندارد. به همین سبب است؛ روشنفکران آیدیشه‌ها و احساسات جامعه ایرانی در غزل تجلی می‌یابد که نماد بارز شعر فارسی است و ویژگی آن وجود آیینی نامرئی و نامسجم در قالب مشخص است. با این همه مورد توجه و عنایت جامعه ایرانی است. این که در چارچوب حال و هوای در تفکر ایرانی غلبه دارد. بطور طبیعی بر می‌گردد، به زمینه‌های فرهنگی که در نهادنا در میان مردم ایران است که در دنیای شرقی می‌توان گفت نسبت داشت که آن هم عبرت است از توجه به همه‌مابعالطبیعی‌نانه‌یافته گرفتن واقعیت‌های زندگی، تفرقه دینی، جنگ‌ها و تضادهای فرهنگی گسترش شدید خرافات، منکوم‌مفادن حقیقت دین از میان رفتن مرز خرافات و حقایق دینی، روح آیدیشه‌ای نیز بگردد. بالاتر از همه نایبانه گرفتن خویشتن خویش و تن به فدا و قربانی سپردن که حاصل آن بی‌تفاوتی و لاپایی‌گری اجتماعی سیاسی در طول تاریخ کشور به‌خصوص در یکصدسال اخیر بوده است.

معضلی از این دست که کشورهای نظیر سرزمینی که ما بر آن سکنی داریم در این است که هرگز روشنفکران، متفکران و فرهیختگان و در نتیجه مردم سرک‌گرفته و سوساق نندوده‌اند؛ از سوز آهنگ‌ها، گشت‌های نامک ننوآستند. از برآورد عریض هم عبور نمی‌کنند. با غیور سردی‌شان کرده‌اند و با یک‌گرمی روشنفکرانی که در پهن چنین جامعه‌ای پرورده می‌شوند، بطور طبیعی تحت‌تأثیر علم، علم‌بیتی از خود رفتگی، طوفان‌زدگی و اشتباه حالی می‌شوند که شواهد بار آن را می‌توان در این قشر عیان شده به وضوح دید. طبیعی است که جامعه نیز به تبع در همان

جامعه مدنی

صورت آرزومندی در قلم به راه انداختیم. این برنامه، برنامه بسیار موفق بود و پس از آن هم با مشارکت معاون درباری، محیط‌زیست، شهرداری ملی در آن راستا ایجاد کردیم و روستا به روستا و سواحل و جزیره‌ها با مسافران حمله گذاشتیم و به آنها یاد دادیم که اگر استانداری به گل نشست، چگونه آن را از آن وضع براهند. ما برنامه آموزشی و کمک به استانداران را از مرز پاکستان تا مرز عراق و پس از آن تا بندر ماهشهر ادامه دادیم. ما در این زمان هر به گل نشست را مورد رصد قرار دادیم و در واقع به یک برنامه مطالعاتی جامع در این خصوص دست یافتیم. مشیری همچنین گستره فعالیت‌ها را در حال حاضر در سطح ملی می‌داند و می‌افزاید: «در حال حاضر از نظر فعالیت‌ها حفاظتی در سطح ملی هستیم اما از نظر پروژه‌هایی که در خصوص استانداران در دست اجرا داریم، با متخصصان بین‌المللی مشورت کرده و از تجربیات آنها استفاده می‌کنیم. اما آنچه در فعالیت‌های سطح ملی برای ما دارای اهمیت بسیاری است؛ این که بتوانیم کودکان را با محیط‌زیست و حفاظت از آن آشنا کنیم و به آنها بگوییم که حتی کوچکترین حرکت برای حفظ این محیط نیز دارای ارزش است و به همین خاطر نیز با بسیاری از کشورهای همسایه هم از ناط گرفته‌ایم و در بی تبادل اطلاعات با آنها هستیم.»

رئیس انجمن طرح سرزمین، مانند بسیاری دیگر از انجمن‌های غیردولتی و غیرانتفاعی، کمبود منابع مالی در زمینه فعالیت این انجمن را از جمله‌های ترین مشکلات موجود می‌داند و می‌گوید: «مشکل اصلی برای ما نیز مانند بسیاری از انجمن‌های غیردولتی، تأمین منابع مالی است. اما ما تلاش کردیم تا ارتباط خود را با بخش خصوصی افزایش دهیم و آنها را درگیر مسائل زیست‌محیطی کرده و از طرفی منابع مالی برای ایجاد پروژه‌ها را تأمین کنیم. از سوی دیگر سازمان محیط‌زیست نیز در برخی از موارد آن طور که باید و شاید از انجمن‌ها حمایت نمی‌کند و به تغییر مدیران، سیستم اداری نیز عوض می‌شود. برای مثال در سال ۸۸-۸۹ مدیران این سازمان، بسیار پیگیر موضوع استانداران درباری بودند اما در دوره‌ای با تغییر مدیران این رویکرد تغییر کرد و حالا دیگر دیگر تغییرات در این سازمان باعث شده تا دیگر مثبت به حوزه استانداران درباری به وجود بیاید. اما ما می‌توانیم همواره رویکرد مثبتی نسبت به تمامی بخش‌های محیط‌زیست و حفاظت از آن در این سازمان وجود داشته باشد.»

این دفتر یکی از آژانس‌های وابسته به سازمان ملل است و زیر نظر آن اداره می‌شود که از جمله وظایف هم‌راه تسهیلات به NGOهای تازه‌کاری چون تشکیل ما است. این دفتر از طریق این تسهیلات تلاش می‌کند تا طرح‌های توسعه‌ای و حفاظتی در مناطقی که به آن نیاز دارند، انجام گیرد. اما تفاوت میان انجمن طرح سرزمین با سایر انجمن‌های موجود در حوزه حفاظت از محیط‌زیست را در تمرکز این انجمن روی استانداران درباری می‌داند و می‌گوید: «ما از اواسط سال ۸۷ به پیشنهاد دوستی که به کانادا مهاجرت کرده بود تصمیم گرفتیم تا کاری متفاوت و براساس گونه‌ای از حیوانات که شاید در ایران بسیار کمتر از آنچه باید، به آنها توجه می‌شود، انجام دهیم و به همین علت تصمیم گرفتیم تا روی حفاظت از استانداران درباری کار کنیم و از این رو تنها آن‌جا بود که در این زمینه هستیم. کار تخصصی ما روی این حیوانات آغاز شد و ما در سال ۸۸ شبکه به گل نشست استانداران درباری را به

برای ساکنان شهرهای بزرگ به‌ویژه کودکان و نوجوانان در دستور کار دارد. این انجمن هم مانند بسیاری دیگر از انجمن‌ها فعالیت خود را با فراز و نشیب و توسط تعدادی از دوستداران محیط‌زیست و طبیعت آغاز کرده است. حامد مشیری، رئیس این انجمن در خصوص شکل‌گیری آن به «شهروند» می‌گوید: «ما از سال ۸۲ در موسسه اکو فعالیت داشتیم و در آن زمان هم به فکر فعالیت‌های اجتماعی بودیم اما به مرور زمان داشته و آن هم حضور مستقیم در پروژه‌های میدانی بوده است. این کار از طریق جمع‌آوری اطلاعات مربوط به آخرین وضع گونه‌های در حال افراض، حفاظت غیرمستقیم از طریق ارتقای سطح آگاهی و رسیدن به معیشتی پایدار و پذیرش مفهومی اکوتوریسم در میان جوامع محلی ساکن در اطراف مناطق حفاظت شده است که پیشتر در سطح آگاهی عمومی از جایگاه و اهمیت تنوع زیستی و حفاظت محیط‌زیست مطرح برپایه کلاس‌ها و پروژه‌های آموزشی

طرح‌نوا شماران را آگاه‌های کوچک برای حفاظت از محیط‌زیست، قرار دادند و پس از آن هم تلاش کردند تا کوچکترین کارها برای حفاظت از منابع طبیعی و محیط‌زیست را با فرهنگ‌سازی برای کودکان آغاز کنند و حتی کوچکترین اقدام جهت حفاظت از محیط‌زیست را اجرا نهند. «انجمن طرح سرزمین» اما در کنار معرفی آن را سروعه فعالیت خود قرار داده، هدف عمده‌ای را مدنظر داشته و آن هم حضور مستقیم در پروژه‌های میدانی بوده است. این کار از طریق جمع‌آوری اطلاعات مربوط به آخرین وضع گونه‌های در حال افراض، حفاظت غیرمستقیم از طریق ارتقای سطح آگاهی و رسیدن به معیشتی پایدار و پذیرش مفهومی اکوتوریسم در میان جوامع محلی ساکن در اطراف مناطق حفاظت شده است که پیشتر در سطح آگاهی عمومی از جایگاه و اهمیت تنوع زیستی و حفاظت محیط‌زیست مطرح برپایه کلاس‌ها و پروژه‌های آموزشی

جهان دوم

یک زخم تاریخی

نشاندهند. این تاریخ تلخ را بگذارد کنار وقایعی مثل فرگوسن، راحت تر می‌توانید احساسات یک سیاه پوست و زخم تاریخی او را درک کنید. زخمی که دل هر کس که کمی از انسانیت و برده باشد به درد می‌آورد.

این عکس مربوط به دهه ۵۰ میلادی است و در نورث کارولینا گرفته شده است. تا اواخر دهه ۵۰ هنوز در برخی نقاط آمریکا حتی آبخوری سفید پوستان و سیاه پوستان از هم جدا بود. آبخوری سفید پوست‌ها آب سرد کن داشت ولی سیاه پوستان حق آب خوردن از آن

برنزن

نقش اساتید در کار آفرینی

فاخره درخشانی | مدل اجتماعی

در یادداشت قبلی درباره این صحبت کردیم که ما آدم‌ها معمولی چطور می‌توانیم به کار آفرینی کمک کنیم یا خودمان آگاه‌ترین باشیم. حال یک قدم جلوتر برویم، تصور کنید یک آدم معمولی هستید که ایده‌های بزرگی را در ذهن دارید و حتی شاید یک کسب و کار اجتماعی به ذهن‌تان رسیده است چه چیزی در این مرحله کار می‌تواند جویای داکتر و خوشحال‌تان کند؟ شاید اولین چیزی که خیلی ما به‌دیده بول است. اما چیزی دیگری هم وجود دارد که در دست به انداز و پول و حتی شاید کمی بیشتر - مهم است. این مسئله حمایت و پشتیبانی فکری کار آفرینان است.

بگذارید به منظور ما این کلمات را بیشتر توضیح بدهم. فرض کنید شما می‌توانستید ایده‌های خرابتان به یک مرکز مشاوره عرضه کنید. جایی که در آن اساتید در ساختارهای مختلف اقتصاد و علم و فرهنگ همین‌طور افراد با تجربه در کار آفرینی، آماده‌راه‌یافته‌ها و مشاوره به شما هستند. این افراد به شما کمک می‌کنند تا بدانید که آیا ایده شما واقعاً قابل اجراست یا نه. اگر در مرحله بعد به صورتی که تصمیم به اجرای آن کردن این ایده بگیرد می‌تواند مشاورت‌هایی درباره نحوه اجرای آن کسب و کار، مدیریت مالی آن و دریافت کمک‌های حتی شاید این مرکز بتواند شما را به سرمایه‌گذاری آن که شاید واقعاً طرح‌های خیلی هستند وصل کند. البته افراد این مرکز هیچ کاری به‌هیچ‌وجه ندارند. هدف اصلی آن‌ها این است که به‌عنوان مشاوران عملی به شما کمک کنند تا بتوانید ایده‌های خود را به واقعیت تبدیل کنید.